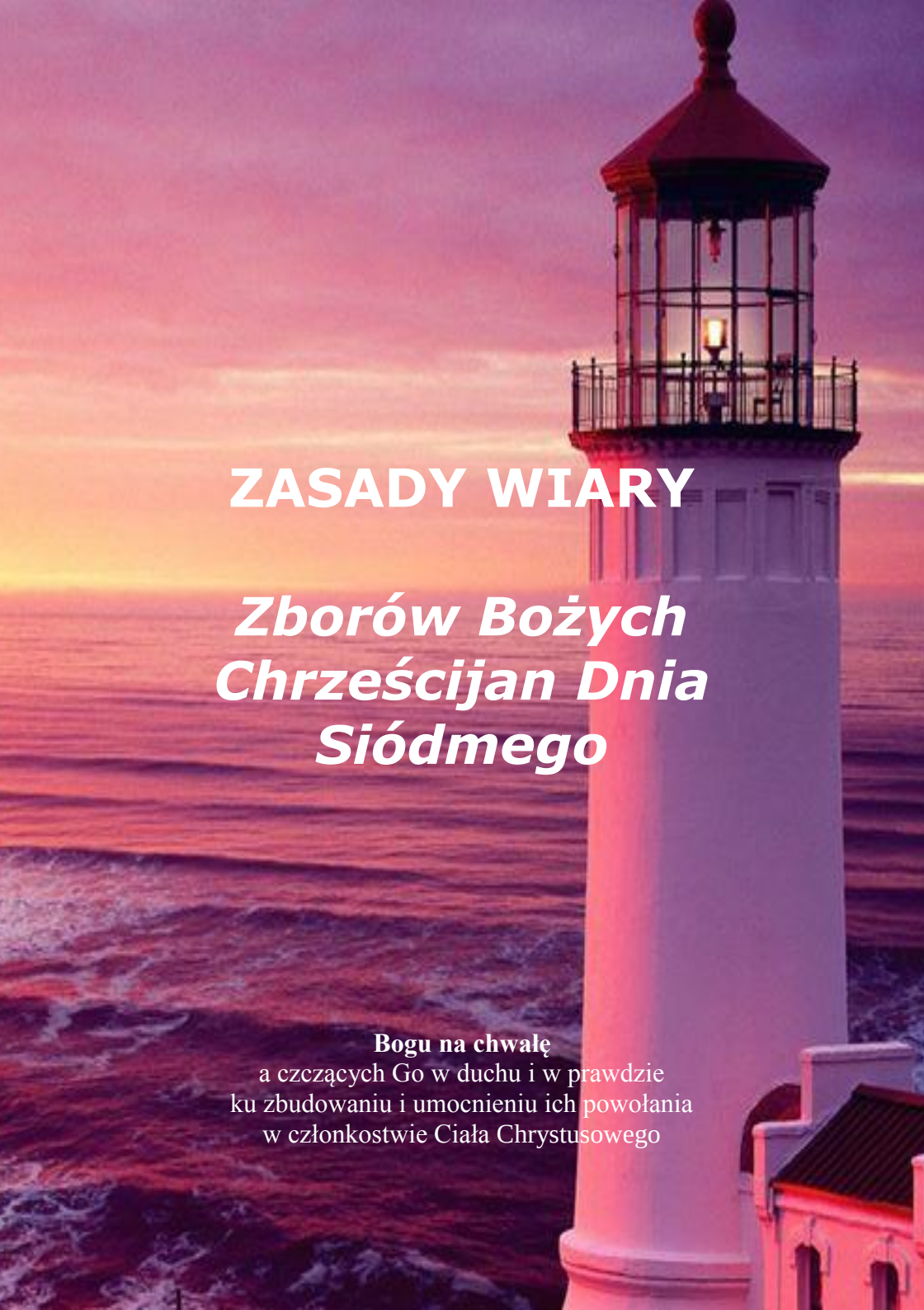

ZASADY WIARY

Zborów Bożych Chrześcijan Dnia Siódmego

**Bogu na chwałę
a czczących Go w duchu i w prawdzie
ku zbudowaniu i umocnieniu ich powołania
w członkostwie Ciała Chrystusowego**

Opracowanie i skład komputerowy: Bolesław Parma
Wydano staraniem Zborów Bożych Chrześcijan Dnia Siódmego w 1999 r. w
Wodzisławiu Śl.

Wydawca:

Zbory Boże Chrześcijan
Dnia Siódmego.,
44-300 Wodzisław Śl.,
skr. poczt. 35,
nr tel. 661 316 897
www.zboryboze.pl

Wprowadzenie

Społeczność Zborów Bożych Chrześcijan Dnia Siódmego jest zarejestrowanym związkiem wyznaniowym, posiadającym osobowość prawną od 1991r. Od 1999 r. należymy - z zachowaniem autonomii - do Kościoła Bożego (Dnia Siódmego) z główną siedzibą administracyjną w Denver, w stanie Colorado w USA. Celem naszej Społeczność jest: głoszenie Ewangelii wiecznej

(Obj.14,6-7), pogłębianie znajomości Pisma Świętego oraz doskonalenie duchowej dojrzałości wszystkich wyznawców Chrystusa (2Tym.3,15-17; Fil.1,9-11).

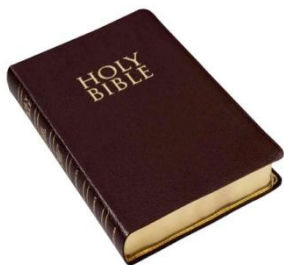
Temu celowi ma służyć również ta skromna publikacja, która zawiera poszerzony zbiór podstawowych zasad wiary, z którymi w zasadzie utożsamia się zarówno Kościół Boży (Dnia Siódmego) jak i poszczególne Zbory Boże Chrześcijan Dnia Siódmego w Polsce.

Dlatego jednak że Zbory Społeczności stanowią autonomiczne jednostki organizacyjne, stąd możliwość występowania drobnych różnic w szczegółowym rozumieniu dodatkowych za-

sad. Zasady te więc nie stanowią zamkniętego credo, a Zbory Boże Chrześcijan Dnia Siódmego pozostają nadal otwarte na wzrost i głębsze zrozumienie Biblii. Tak więc zasady te, wyrażają najlepsze zrozumienie Biblii przez naszą Społeczność w obecnym czasie.

1. Pismo Święte

„Całe Pismo (Święte) przez Boga jest natchnione”. Zarówno Stary, jak i Nowy Testament **zawiera** nieomylne i autorytatywne Słowo Boże. Biblia jest jedynym źródłem wiary i praktycznej nauki życia chrześcijańskiego dla wyznawców Chrystusa. Dlatego też zbędna jest tzw. tradycja i jakiegokolwiek ludzkie dogmaty dla zrozumienia Bożego planu zbawienia i Jego woli, dostępnej dla całej ludzkości. Słowo Boże pochodzi od Boga Ojca, i całą naszą uwagę zwraca na Syna Bożego, a zatem jest Chrystocentryczne, i ma zastosowanie do naszego życia przez Ducha Świętego.

Teksty: 2Tym.3,15-17; Jan 5,39; Łuk.24,44; Rzym.15,4; 2Piotra 1,19-21; Jan 17,17; 1Piotra 1,24-25; Obj.22,18-19.

2. Bóg Ojciec

Najwyższym bóstwem wszechświata jest Wszechmogący Bóg Ojciec - JHWH. To On stworzył wszystko przez Syna Swego, Jezusa, i wszystko podtrzymuje przez swoją moc. Jedyny, Najwyższy Bóg - JHWH - jest istotą duchową, wieczną, nieśmiertelną i niewidzialną. To Bóg, który zawarł przymierze z

Abrahamem, przekazał święte prawo na Górze Synaj, i wielokrotnie i wieloma sposobami przemawiał przez proroków. Doskonale objawienie Boga, jako

Ojca, nastąpiło w Chrystusie. Całkowicie poznany, „twarzą w twarz”, będzie dopiero przez zbawionych w wieczności. Bóg jest wszechwiedzący, pełen miłości, jest jedynym Prawodawcą i Sędzią sprawiedliwym. U kresu tego świata Bóg będzie sądził wrogi świat przez Syna Swego, Jezusa Chrystusa, i będzie panował wiecznie nad odkupionymi.

Teksty: 1Mojż.1,1; 1 Kor.8,6; 1Mojż.17,1-2; 2Moj.20,1-17; Hebr.1,1-3; Mat.11,27; 1Kor.13,12; 1Jana 4,8; Dz.17,24-25,30-31; Obj.19,6; 1Kor.15,24-28.

3. Jezus Chrystus

Jezus Chrystus jest jednorodzonym Synem Bożym, obiecany Mesjaszem, Panem i Zbawicielem, jedynym Pośrednikiem między Bogiem a ludźmi, który narodził się z Marii panny w Betlejem jako – „drugi Adam”. Dokładnie wypełnił wolę Ojca, umarł przez ukrzyżowanie, został pogrzebany i powstał po trzech dniach z martwych, wzbudzony według Pism. Po wniebowstąpieniu zasiadł po prawicy Ojca jako Zbawiciel tych wszystkich, którzy wierzą w Niego jako Jedynego rzeczywistego Pana i Mesjasza.

Teksty: Jan 1,18; 1,1-3; 3,16; 17,5; Mat.1,21; Łuk.1,26-35; Fil.2,5-11; 1Kor.15,3-4; Hebr.12,2; 1Tym.2,5-6; Dz.2,36.

4. Duch Święty

Duch Święty jest obiecany Pocieszycielem posłany od Boga po wniebowstąpieniu Jezusa Chrystusa. Jest to Duch Ojca jak i Duch Jezusa, w którym usługują aniołowie święci i wypełniają wpływem i mocą tych, którzy w wierze przyjmują Jezusa Chrystusa. Wszyscy wierzący zostają ochrzczeni Duchem Świętym w Jedno Ciało Chrystusa.

Pismo Święte nakazuje: „Bądźcie pełni Ducha!” Przez Ducha, Bóg objawia biblijne prawdy, przekonuje osoby o grzechu i pociąga ich do Jezusa, a następnie odnawia tych, którzy wierzą, daje moc do zwycięskiego życia i świadectwa o Chrystusie, produkuje owoce świętości i wyposaża w dary duchowe potrzebne do służby chrześcijańskiej.

Teksty : J 14,16-18,26; 15,26; 16,7-14; 3,5; Dz.1,5,8; 2,38-39;16,6-7; Ef.5,18
Mt.10,20;Hbr.1,7,14;Gal.5,22-23; 1Kor.12,3-11,13; Łk.11,13;

5. Upadek ludzkości

Bóg stworzył Adama i Ewę na Swoj obraz i podobieństwo. Wszystko to, co Bóg stworzył było bardzo dobre! Jednak przez nieposłuszeństwo Bogu na świat spadło przekleństwo grzechu, smutku, cierpienia, śmierci oraz oddalenia i wrogości do Boga i Jego Słowa. Od upadku moralnego i duchowego naszych prarodziców wszyscy ludzie rodzą się z grzeszną naturą. „Nie ma ani jednego sprawiedliwego!” Dlatego

Chrystus przyszedł na ziemię, wypełnił Prawo, przyjął przekleństwo grzechu na siebie i pozwolił przelać Swą drogocenną krew w celu odkupienia człowieka.

Teksty: 1Mojż.1,26-27; 3,1-19; Rzym.3,10,23; 5,12-19; 8,19-23; Gal.4,4-5.

6. Plan Zbawienia

Bóg przygotował drogę zbawienia dla całej ludzkości, aby uratować ją od wiecznego potępienia i śmierci. Plan zbawienia został wprowadzony w życie zaraz po upadku człowieka. W Chrystusie Jezusie Bóg świat z Sobą pojednał. Jezus odniósł zupełne zwycięstwo nad grzechem, szatanem i śmiercią, i od chwili Swego zmartwychwstania i wniebowstąpienia reprezentuje nas w nie-

bie. Odkupienie dokonało się więc przez drogą krew Chrystusa, jako Baranka Bożego, który gładzi grzechy tych, którzy wierzą w Niego i ufają tylko Jego wstawiennictwu.

Teksty: Jan 3,16; 2Piotra 3,9; 1Piotra 1,18-19; 2,21-24; Rzym.3,23-25; 5,1,6-11; Hbr.4,14-16; Kol.1,20-23; Dz.4,12; Hbr.7,22-27.

7. Nasza odpowiedź Bogu

Poznając Boży plan zbawienia albo przyjmujemy Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela, albo odrzucamy, a tym samym skazujemy się na potępienie. Przyjęcie Jezusa, to uwierzenie prawdzie ewangelii, wyznanie i porzucenie grzechów, zupełne zaufanie i poddanie się Zbawicielowi i Jego Słowu. Kto tak wierzy, dostępuje usprawiedliwienia przed Bogiem oraz przemiany umysłu i duchowego nowonarodzenia. Od tego też momentu rozpoczyna świadomie

kroczyć drogą posłuszeństwa wiary, deklarując to przez chrzest i publiczne wyznawanie Pana Jezusa, jako Zbawiciela i Mistrza godnego naśladowania.

Teksty: Jan 1,12-13; 3,16-18; Hebr.11,6; Dz.16,31; 2,38; 1Jana 1,9; 2,1-2 Rzym.10,9-10; Mat.5,23-24; 2Kor.5,17; 1Jana 2,6; Gal.5,6.

8. Modlitwa

Chrześcijanie odczuwają potrzebę ustawicznego kontaktu z niebiańskim Ojcem w imieniu Jezusa, Jedyne Pośrednika i Najwyższego Kapłana. Mają świadomość, „że powinni zawsze się modlić i nie ustawać”. Modlitwa jest przywilejem ale też i obowiązkiem. Zawsze jednak powinna być wyrazem potrzeby serca oraz obejmować wszystkich ludzi, aby doszli do poznania woli Bożej, a tym samym

zbawienia. W modlitwie winniśmy zawsze za wszystko dziękować Bogu. Jeśli chorujemy, mamy wezwać starszych Zboru z prośbą o modlitwę z namaszcze-

niem chorego oliwą w imieniu Pańskim, aby dostał uzdrowienia Bożego. Winniśmy zawsze modlić się z wiarą i zgodnie z wolą Bożą, aby Bóg był uwielbiony w Jezusie Chrystusie.

Teksty: Hebr.4,14-16; Łuk.18,1; Jan 14,13-14; 1Tym.2,1-8; 1 Tes.5,17-18;
1Sam.12,23; Fil.4,6-7; Jak.5,14-16; 1Jana 5,14; Mat.6,9-13.

9. Dziesięć Bożych Przykazań

Dziesięć Przykazań tworzą podstawę prawa Bożego dla całej ludzkości. Przykazania Boże były znane i przestrzegane przez wiernych Bogu ludzi, za-nim zostały one przekazane w formie pisemnej na kamiennych tablicach na Górze Synaj, gdzie Bóg sam je ogłosił i własnoręcznie zapisał. Prawo Boże zostało doskonale wypełnione w życiu i nauczaniu Pana Jezusa, było przestrzega-

ne przez apostołów i zostało wpisane w serca wierzących Nowego Przymierza. Żadna część Dekalogu nie została unieważniona lub zmieniona. Naruszenie któregośkolwiek z tych przykazań jest grzechem. Przestrzeganie Dziesięciu Bożych Przykazań jest wyrazem miłości do Boga i bliźniego.

Teksty: Kazn.S.12,13; 2Mojż.20,1-17; 31,18; 1Mojż.26,5; 18,19; Jan 15,10; Mat. 5,17-20; 19,16-19; Hebr.8,10; 1Jana 2,3-6; 3,4; 5,2-3; Jak.1,25; 2,10-12; 4,11-12; Obj.14,12; Mat.22,36-40.

10. Święty Dzień Pański

Czwarte przykazanie Dekalogu zobowiązuje nas do święcenia siódmego dnia tygodnia – soboty – tj. sabatu Boga Jahwe. Bóg ustanowił sabat jako pamiątkę dzieła stworzenia. W dniu tym odpoczął sam Bóg, błogosławiąc go i czyniąc świętym. Sabat zatem jest pozostałością po utraconym Edenie. Został ustanowiony dla wszystkich ludzi a nie tylko dla Izraela. Sabat był przestrzegany

przez Pana Jezusa, który też jest Panem sabatu, był zachowywany przez apostołów oraz wszystkich chrześcijan pierwszych trzech wieków. Dzień Pański – sabbat – rozpoczyna się od zachodu słońca w piątek, i kończy wraz z zachodem słońca w sobotę. To dzień święty, szczególnie po-święcony Bogu, jest dniem zgromadzania się ludu Bożego, aby Boga

uwielbić, a jednocześnie jest to dzień ustanowiony dla człowieka, dla jego odpoczynku i społeczności z innymi współwierzającymi. Sabbat jest też dniem niesienia pomocy i pociechy ludziom chorym i cierpiącym. Sabbat jest symbolem mocy Bożej manifestującej się w dziele stworzenia, zbawienia oraz uświęcenia człowieka. Jest wiecznym i niezmiennym znakiem Bożego autorytetu.

Teksty: 2Mojż.20,8-11; 1Mojż.2,2-3; Izaj.56,1-8; Mar.2,27-28; Luk.4,16; Dz.Ap.13,14,42; 16,13; 17,13; 18,4,11; Rzym.3,31; 3Mojż.23,32; Izaj.58,13-14; Mat.12,12; Hebr.4,4-10; 5Mojż.5,12-15; Ezech.20,12.

11. Kościół – Zbór Boży

Kościół jest duchowym Ciałem Chrystusa obejmujący wszystkich odrodzonych duchowo przez wiarę w Jezusa Chrystusa, jako Jedyne Zbawiciela i Pana ich życia. Chrystus Pan jest jedyną Głową Kościoła. Podlega Mu cały Kościół w znaczeniu powszechnym, globalnym, jak też każdy lokalny Zbór. Lud Boży (kościół, zbór) jest powołany w

tym celu, aby uwielbiać Boga, ogłosić światu ewangelię, czynić uczniami Jezusa przyjmujących ewangelię i wzrastać duchowo na obraz i podobieństwo Syna Bożego oraz nieść pomoc potrzebującym. Organizacja Kościoła oparta jest na autonomii lokalnych zborów. Kościół widoczny jest wszędzie tam, gdzie istnieje lokalny Zbór, w którym głoszone jest Żywe Boże Słowo, a

członkowie Zboru żyją w posłuszeństwie wiary i uczestniczą w Wieczery Pańskiej.

Teksty: Mt.16,18; Kol.1,18; Ef.1,22-23; 2,22-23; 5,25-33; 1Kor.1,2; 12,12-14; Dz.6,1-7; 20,28; 1Tm.3,1-13; Tyt.1,5; Obj.12,17; 14,12.

12. Chrzest

Uznajemy tylko jeden chrzest przez zanurzenie w wodzie, z polecenia i w imieniu Pana Jezusa, na osobiste wyznanie wiary osoby, która w ten sposób manifestuje swoją śmierć, pogrzeb i powstanie do nowego życia wraz ze zmartwychwstałym Chrystusem. Chrzest sam w sobie nie zbawia, ale jest potwierdzeniem żywej zbawczej wiary w Chrystusa Jezusa, i pójściem za Jego przykładem i stwierdzeniem, iż „godzi się nam wypełnić wszelką sprawiedliwość”. Biblia nie uznaje chrztu niemowląt, ale jedynie tych, którzy usłyszeli i przyjęli z wiarą ewangelię, i zdecydowali przyjąć Jezusa i zaufać Mu całym sercem.

Teksty: Mat.28,19; Mar.16,15-16; Dz.Ap.2,38; 8,35-39; 16,30-34; Rzym.6,1-6; Mat.3,13-17.

13. Wieczerza Pańska

W Wieczery Pańskiej nie zakwaszony chleb i czerwone wino gronowe są przyjęte jako symbole Pańskiego ciała i krwi, które On złożył, jako ofiarę za nasze grzechy. Wierzimy, że Wieczerza Pańska, którą ustanowił Pan Jezus jest pamiątką Jego śmierci, którą mamy spożywać rozpamiętując Jego śmierć aż do Jego przyjścia. Wieczerza Pańska pozwala kontrolować swoje życie, usuwać słabości, „do-

świadczać samego siebie”. Ponieważ pierwsza Wieczerza

Pańska połączona została z Paschą, dlatego też staramy się być wierni jej obchodzeniu w dniu 14-go Nisan według kalendarza hebrajskiego. Z pełną miłością i akceptacją traktujemy wszystkich tych, którzy obchodzą Wieczерzę w innym czasie, czy też wielokrotnie w ciągu roku. Podczas tej uroczystości przypominamy przykład i polecenie Pana Jezusa, aby sobie wzajemne usługiwanie w pokorze.

Teksty: Mat.26,17-19,26-29; Mar.14,22-25; Łuk.22,19-20; 1Kor.10,16-17; 11,23-34; Jan 13,1-17.

14. Finansowe zarządzanie

Boże Dzieło ewangelizacji świata jest wspierane finansowo przez Bożych ludzi, z polecenia samego Boga. Systematyczne wspieranie pracy misyjno-duszpasterskiej zostało zabezpieczone przez Boga poprzez tzw. dziesięcinę.

Podczas gdy prawa dziesiątej części w kapłaństwie lewickim nie są warunkiem przynależności do Społeczności, to dziesięciny i wszelkie inne ofiary starotestamentowe są najlepszym przykładem dla każdego ofiarodawcy. Nowy Testament podkreśla nastawienie dawcy, ponad prawne wymagania. Każdy chrześcijanin musi sam zdecydować w jakim stopniu pragnie i może wspierać dzieło ewangelizacji. Należy jednak podkreślić, że nasza ofiarność zazwyczaj idzie w parze z praktycznym wyrażeniem naszego zaufania i miłości do Boga – Dawcy wszystkiego! Wiara bowiem nierozzerwalnie związana jest z ofiarą!

Teksty: 1Mojż.14,18-20; 28,20-22;Przyp.3,9; Mal.3,8-10; Mat.23,23; 1Kor.9,7-14; 2Kor.9,6-8; 1Tym.5,17-18; Hebr.7,1-6; 11,4.

15. Stosunek do działań wojennych

Jezus Chrystus, nasz Pan, naucza nas miłości i przebaczenia naszym wrogom oraz zaangażowania się na rzecz pokoju, i zbawienia wszystkich ludzi. Wojny pomiędzy narodami i przemoc wśród ludzi nie są Bożą wolą, ale rezultatem chciwości, pożądania władzy, egoizmu i innych grzesznych bodźców. Chrześcijanie nie powinni mieć z tym nic wspólnego, i

powinni zabiegać o zwolnienie od służby wojskowej.

Teksty: Mat.5,38-48; Łuk.6,27-38; Rzym.12,17-21; Jan 18,36; Mat.26,51-52; 2Kor.10,3-4; Jak.4,1.

16. Rozdział Kościoła od państwa

Wierzimy, że najlepszą gwarancją wolności sumienia i wyznania jest rozdział Kościoła od państwa. Zbór Chrystusowy w przeciwieństwie do państwa nie jest i nie może być Królestwem z tego świata. Zbór jest społecznością świętych, którzy świadomie zerwali z grzechem i oddali się całkowicie w posłuszeństwo Chrystusowi.

Państwo obejmuje wszystkich obywateli, Zbór zaś składa się wyłącznie z odrodzonych duchowo. Państwo kieruje się konstytucją, natomiast Zbory Boże opierają się na Słowie Bożym. Głową Zboru jest Chrystus, głową państwa człowiek. "Oddawajmy więc, co jest cesarskiego, cesarzowi, a co Bożego, Bogu" (Mat.22,21). Biblia nakazuje poszanowanie dla władzy świeckiej z uwzględnieniem zasady: "Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi" (Dz.5,29).

Teksty: Jan 17,16; 18,36; Efez.5,25-27; Mat.4,4; Jan 17,17; Kol. 1,18; Rzym. 13,1-7; 1Tym.2,1-3; Tyt.3,1; Hebr.11,11-16; 1P 2,11-12.

17. Ekumenizm

Współczesny ekumenizm jest zaprzeczeniem jedności, o którą modlił się Pan

Jezus. Według Niego, podstawą autentycznej jedności wiary zawsze była, jest i będzie wierność Słowu Bożemu! Wierzymy więc, że jedyną drogą do jedności, o którą się modlił Jezus, jest powrót do biblijnych źródeł wiary. Posłuszeństwo Słowu Bożemu jest najlepszym potwierdzeniem szczerych intencji powrotu do "jedności Ducha". Natomiast popieranie nauki innej od biblijnej, przedkładanie tradycji i

dogmatów soborowych nad posłuszeństwo Słowu Bożemu, jest dowodem odstępstwa od nauki Chrystusowej i apostoelskiej, i przyczyną wszelkich podziałów. Tak więc współczesny ekumenizm nie ma nic wspólnego z "jednością Ducha" - jest raczej obrazem apokaliptycznego Babilonu, "który napoił wszystkie narody winem szaleńczej rozpusty".

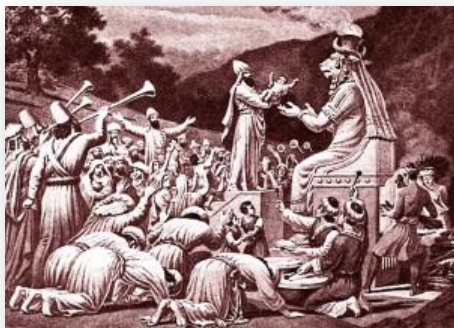
Uznajemy, że duchowa jedność wszystkich wierzących istniała od samego początku i istnieć będzie aż do samego końca. Jezus powiedział: "Kto nie jest przeciwko wam, ten jest z wami". Mając tę świadomość, szukamy jedności z każdym indywidualnym wyznawcą Chrystusa, jak i każdą wspólnotą chrześcijańską, która postępuje w tym samym duchu.

Teksty: Jan 17,17-23; Efez.4,3-6.11-16; Gal.1,6-9; Obj.22,18-19; Dz.20,28-30; Łuk.9,50.

18. Pogańskie święta

Świętowanie niedzieli, świąt Bożego narodzenia, Wielkanocy i innych katolickich świąt jako dni świętych nie ma poparcia Pisma Świętego.

Niedziela została przyjęta jako dzień święty w chrześcijaństwie zachodnim po okresie apostoelskim, a wprowadzona została edyktem ces. Konstantyna w r.321 jako „czcigodny dzień słońca”. Do tego czasu chrześcijanie uznawali za dzień święty biblijny sabat, a więc sobotę. Należy podkreślić, że w Piśmie

Świętym nie ma nakazu czy przykładu by przestrzegać pierwszy dzień tygodnia jako chrześcijańskiego Dnia Pańskiego.

Święta Bożego Narodzenia również są pochodzenia pogańskiego. Związane są z rozpowszechnionym w Imp. Rzymskim solarnym kultem Mitry (sol invictus). Chrześcijaństwo zachodnie przejęło więc termin jak i datę 25-26 grudnia, nawiązując do narodzin pogań-

skiego bóstwa Mitry. Dzień narodzin Pana Jezusa jest więc nieznanym, i nie ma biblijnego uzasadnienia dla obchodzenia go 25-26 grudnia, jako Bożego Narodzenia.

Wielkanoc z kolei związana jest z wiosennym świętem honorującym pogańskie bóstwo Asztarte. Wielkanoc w zachodnim chrześcijaństwie została przyjęta po tzw. „konflikcie paschalnym” w II w. po Chr. Biblia nie ustala Wielkanocy na niedzielę i poniedziałek, ale na 14 Nisan wg. kalendarza hebrajskiego, który przypada na różne dni tygodnia.

Teksty: 2Kor.6,14-18; Jer.10,2-10; Mat.12,38-40; 28,1-6; Mar.8,31; 9,31; Łuk.9,22; 18,31-33; 1Kor.15,3-4; 10,18-22; 5,7-8; 3 Mojz.23,4-11.

19. Małżeństwo, rozwód i ponowne małżeństwo

Małżeństwo zostało ustanowione przez Boga, jako związek dożgonny pomiędzy mężczyzną i kobietą. Małżeńska jedność i wzajemna miłość pomiędzy kobietą a mężczyzną jest obrazem wiecznej miłości Chrystusa do Jego Oblubienicy – Kościoła. Pan Jezus nauczał, że tylko cudzołóstwo (niewierność małż.) jest powodem do rozwodu. Wstępując w nowy związek z innych powodów osoby takie dopuszczają się cudzołóstwa.

Teksty: 1Mojz.2,18-25; Mat.5,31-32; 19,4-9; Mar.10,2-12; Łuk.16,18; Rzym.7,1-3; 1Kor.7,10-16,39; Efez.5,22-33.

20. Święte życie

Lud Boży zostaje wyzwolony z grzechu i powołany do uświęcenia przez posłuszeństwo prawdzie i żywej społeczności z Chrystusem Jezusem. Wypełnieni Duchem Świętym chrześcijanie są przykładem i zachętą dla współwierzących, jak też dla niewierzących i opornych na Słowo Boże. Wszelkie uczynki ciała, jak: wszeteczność, nieczystość, rozpusta, bałwochwalstwo, czary,

wrogość, spory, zazdrość, gniew, knowania, waśnie, odszczepieństwo, zabójstwa, pijaństwo, obżarstwo, duma, chciwość, lenistwo, homoseksualizm i tym podobne, sprzeciwiają się Duchowi, i nie może być dla nich miejsca wśród wyznawców Chrystusa.

Teksty: Rzym.12,1-2; Tyt.2,11-13; 2Kor.7,1; 1Jana 2,15-17; Gal.5,16-21; 1Kor.6,15-20; Kol.3,1-14; 1 Tym.4,12; 1Piotra 1,13-16.

21. Biblijna dieta

Wierzimy, że Bóg zadbał o najlepszą dietę dla rodzaju ludzkiego, dokonując rozróżnienia w diecie mięsnej na pokarmy czyste i nieczyste. Boże zalecenia dotyczące żywienia są wciąż aktualne, i wyrazem Bożej troski o nasze samopoczucie i zdrowie, a więc służące naszej korzyści.

Teksty: 1Mojż.7,1-3; 3Mojż. 11,2-23,46-47; 5Mojż.14,3-20; Dz.Ap.10,9-15, 27-29; 1Tym.4,4-6; Obj.18,2.

22. Szatan

Szatan, duch ciemności nazwany też Diabłem jest przeciwnikiem Boga i Ludu Bożego. Szatan zwodzi cały świat, i zdolny jest przybierać postać anioła światłości. On jest mordercą i ojcem kłamstwa od początku. Dlatego, że wciąż krąży wokół wiernych Bogu ludzi, należy dać mu odpór w wierze i całkowitym poddaniu się Bogu. Strącony na ziemię został ograniczony do okręgów niebieskich. W końcu zostanie zniszczony w jeziorze ognistym.

Teksty: Efez.6,11-12; Obj.12,9,12; 1Piotra 5,8; 2Kor.11,14; Jan 8,44; Jak.4,7; Obj.20,10.

23. Nasze ciała i nasza ziemia

Bóg stworzył wszystko w doskonały sposób i stwierdził, że wszystko było bardzo dobre. Ludzkość dzieli fizyczny charakter z uporządkowanym, doskonale stworzonym światem. Nosimy też w sobie unikalne duchowe podobieństwo Naszego Stworzyciela. On obdarzył nas przywilejem, ale też i odpowiedzialnością panowania nad ziemią.

Ten doskonały porządek na początku stworzenia ziemi, całego kosmosu i ludzkości nie został stworzony na próżno. Wierzący powstaną z nieśmiertelnym i chwalebny ciałem, i będą zamieszkiwać na zawsze odnowioną do perfekcji ziemię.

Ponieważ ludzkie ciała i ziemia dzielą ten boski cel stworzenia i są przeznaczone dla Bożej chwały przez ewangelię, dlatego winniśmy się o nie troszczyć i chronić od wszelkich nadużyć i samozagłady.

Teksty: 1Mojż.1,26-31; 2,7,15; Izaj.45,18; Rzym.8,18-23; 1Kor.6,19-20; 15,35-54; 2Piotra 3,13; Obj.5,10; 11,18; 21,1-4.

24. Stan człowieka po śmierci

Z chwilą śmierci ustają wszelkie procesy życiowe włącznie ze świadomością. Kiedy człowiek umiera, ciało wraca do ziemi, duch (życie, energia życiowa) wraca do Boga, myśli giną. Śmierć często porównywana jest w Biblii ze snem, aż do zmartwychwstania. W tym stanie snu śmierci, człowiek nie ma świadomości upływającego czasu. Błogosławiona, jedyna nadzieja ewangelii dla umarłych jest taka, że każdy wierzący ma zapewniony udział w zmartwychwstaniu ze śmierci, podobnie do Pana Jezusa.

Teksty: Kazn.S.9,5-6; 12,7; Ps.146,3-4; Jan 11,11-14,24-26; Dz.Ap.2,29-35; Hebr.11,13,39-40; 1Kor.15,17-23,50-53; 1Tes.4,13-14.

25. Proroctwa, znaki czasu

Biblijne proroctwa pozwalają nam świadomie wkraczać w przyszłość i przygotować się na powtórne przyjście Chrystusa. Obecne nasilające się kataklizmy, wojny etniczne, wzrost bezprawia, powszechny upadek moralny i duchowy, narastające problemy socjalne, niszczenie środowiska naturalnego człowieka, wzrost zewnętrznej religijności z jednoczesnym odrzucaniem Słowa Bożego i fascynacja parapsychologią, oraz wiele innych znaków, dobitnie świadczą o nieomyślności biblijnych proroctw i pewności bliskiego powrotu Jezusa Chrystusa.

Wypełniające się proroctwa są wezwaniem skierowanym do całej ludzkości, aby się upamiętała i całym sercem nawróciła do Boga Żywego. To również wezwanie dla wszystkich wierzących, aby wyjść z religijnego Babilonu.

Teksty: Amos 3,7; Mat.24,3-14.35-44; Łuk.21,5-36; 2Piotra 1,19-21; 2Tym.3,1-5.13; 4,3-4; 1Tym.4,1; 2Piotra 3,9; Obj.14,9-12; 18,4.

26. Zgromadzenie Izraela

Pismo Święte zawiera wiele obietnic, że potomkowie dzieci Izraela powrócą odziedziczyć biblijną ziemię obiecaną (Palestynę). Wydarzenie to może być postrzegane jako jedno z najdonioślejszych wydarzeń w historii Izraela, a też i jako wymowny znak dla całego świata. Do ustanowienia państwa Izraelskiego doszło w czasie najmniej spodziewanym, w 1948 r., po najboleśniejszych doświadczeniach II wojny światowej, która właściwie miała położyć kres narodowi Izraelskiego. Czyż to nie zastanawiające?

Teksty: Izaj.11,11; Jer.31,7-12; 32,37-44; Ezech.37,1-14.21—28; 38,8-16; Amos 9,11-15; Łuk.21,20-24.31;

27. Powtórne przyjście Chrystusa

Jezus Chrystus powróci na ziemię po wypełnieniu się zapowiedzianych proctw. Nie znamy dnia ani godziny Jego przyjścia, ale znaki czasu wskazują nam, że to wydarzenie jest coraz bliżej. Chrystus Pan przyjdzie nagle, ale w sposób widzialny, tak, że ujrzy Go wszelkie oko. Jako wyznawcy Pana Jezusa oczekujemy i pragniemy oraz modlimy się, aby to nastąpiło wkrótce.

Teksty: Jan 14,1-3; Dz.Ap.1,7-11; 1Tes.4,16; Obj.1,7; Mat.25,31-32;
Mar.8,38;13,32; Łuk.17,22-37; Job 19,25-27.

28. Zmartwychwstanie, nagroda i kara

Biblia mówi o duchowym zmartwychwstaniu w związku z biblijnym nawróceniem i nowonarodzeniem.

Od tego momentu Bóg prowadzi wierzącego aż do dnia zmartwychwstania w postaci chwalebnego ciała, by obdarować go nagrodą. Przy powtórным przyjściu Chrystusa sprawiedliwi, umarli w Chrystusie powstaną do życia wiecznego i służby na nowej Ziemi.

Po tysiącleciu niesprawiedliwi zmarli zmartwychwstaną, by otrzymać zapłatę za grzech, która jest wiecznym zatraceniem w jeziorze ognia.

Teksty: Jan 5,28-29; Dz. 24,15; Obj.22,12; 1Tes.4,16; 1Kor.15,20-23, 51-53; 1Piotra 1,5; 2Piotra 2,9; 2Tym.4,1; Obj.5,10; 20,5-6,11-15; Rzym.6,23; Ezech.18,4,20; Mal.3,18-20; Job 19,25-27.

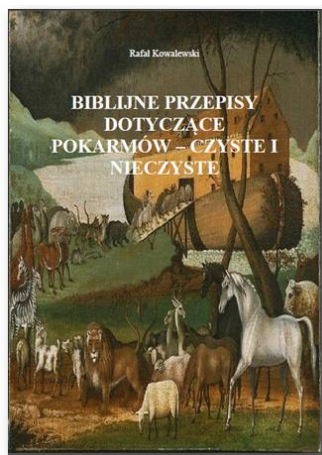
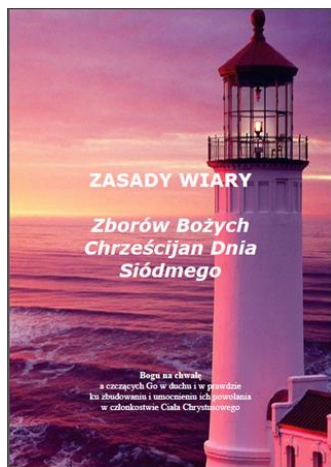
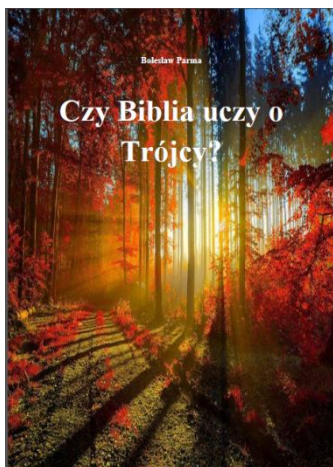
29. Królestwo: obecne, tysiącletnie i wieczne

Królestwo Boże (Królestwo Niebieskie) jest realizowane w trzech fazach:

1. Duchowe Królestwo łaski istnieje odwiecznie i obejmuje ludzkie serca wszystkich odrodzonych duchowo chrześcijan, tzn., że Bóg rządzi życiem Swego Ludu. Pomimo odwiecznego istnienia Królestwa Bożego zostało ono publicznie ogłoszone i przejrzyście objawione w służbie Chrystusa.
2. Tysiącletnie Królestwo zaczyna się z chwilą powtórnego przyjścia Jezusa. Chrystus Pan będzie rządził na tronie swojej chwały i położy wszystkich swoich nieprzyjaciół pod swoimi stopami. To będzie czas odnowy ziemi, kiedy odkupieni będą rządzić z Jezusem Chrystusem na ziemi przez tysiąc lat. Przy zakończeniu tysiąclecia, Nowe Jeruzalem zstąpi z nieba.
3. Wieczne Królestwo Boga Ojca nastąpi po tysiącleciu, gdy Jezus Chrystus przekaze Królestwo Swemu Ojcu. Bóg zamieszka ze Swoim Ludem na Nowej Ziemi, gdzie panować będzie wieczna sprawiedliwość i trwałe pokój. Nie będzie już smutku, sporów, krzyku, mozołu, a przede wszystkim śmierci.

Teksty: Ps.145,13; Mat.3,2; 4,17; 12,28; Łuk.17,20-21; Kol.1,13; Obj.20, 4-6; Ps.2,8-9; Obj.2,25-28; 1Kor.15,21-28; Obj.11,15; 21,1-27.

Wydawca:

Zbory Boże Chrześcijan
Dnia Siódmego.,
44-300 Wodzisław Śl.,
skr. poczt. 35,
nr tel. 661 316 897
www.zboryboze.pl